

POPALENIE (6) *sb n*

o oraz pierwsze *e jasne*, a oraz końcowe *e pochylone*.

sg G popa^leni^ã (4); -^ã (2), -(a) (2). $\diamond$ A popalenie (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spalenie, zniszczenie ogniem (zwykle o wielu); pożar (6) : wżák ielżcze teras nowo łą znaki łwieże popalenia ná Poku^ćiu łońłkiego roku MycPrz II C2v; SarnStat 88.

popalenie czego (4): Tham ze vidzialem mieskayącą zoną thego tho Mikolaya gdzie ssię swiatczył przedemną then tho Vawrziniecz mieskanya ych [...] na thym tho Siedlisku yvz po palenyv gdy mną obwodził then gwalth okolo popalenya thych domow ut supra. ZapWar 1550 nr 2664; ZapMaz II G 61/78v; A Mathiałz Krol Węgierłki (z ktorego fię náprawy popalenia Miałt Polłkich w przerzecone y [!] łuchołłci domniemawano) zebrawłzy łżełł tyłięcy woyłk^á/ [...] do Polski połłal StryjKron 652; SarnStat 742.

W połączeniu szeregowym (1): Ktemu na tymże zjełdzie aby się dostatecznie inkwizycya uczyniła, kto jest przyczyną [...] ksiąg ziemskich popalenia, rozszarpania, pobrania, jako nas często a gęsto rumores dochodzą ZapMaz II G 61/78v.

Szereg: »porąbanie i popalenie« (1): Ná Więcách áby té Aktci zołtawiałı [urzędny]: to ielł/ [...] o pośieczyenie łaki/ y porąbanié y popalenié płotów SarnStat 742.

[Przen: A ono ich te bluźnierstwa, co przechodzą wsze kacerstwa, Ktore sie wzwyż przytoczeły, Daj Boże, by sie nie śniely, Godniejsze są popalenia, Z pamięci ludzkiej zniszczenia. Apolog 74.]

Synonimy: pogorzenie, spalenie.

Cf **POPALIĆ**

MN